No. 3133 · Zaterdag 17 Februari 1940. · 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

HET PROBLEEM DER NEUTRALITEIT

De uiteenzetting van Kardinaal van Roey.

Op 29 October 1939 heeft Kardinaal van Roey in de St. Gudule in Brussel een predikatie gehouden, waarin hij het probleem der neutraliteit en de plichten van de staat heeft aangeroerd. Op deze predikatie schijnen vele vragen te zijn binnengekomen, zodat Kardinaal van Roey in het Januari-nummer van de „Collectanea Mechliniensia" een nadere uiteenzetting heeft gegeven. Hieraan ontlenen wij enkele merkwaardige passages.

„De voornaamste reden, die wij voor de neutraliteitshouding van België hebben laten gelden, hebben wij reeds uiteengezet in de volgende bewoordingen:

„Het is duidelijk, dat het hoogste welzijn van het land zolang mogelijk het behoud van de vrede vraagt. Het is de plicht van de staat, het welzijn van de nationale gemeenschap te bevorderen, dat is zijn enige en voornaamste plicht. Dit algemeen welzijn bestaat niet alleen uit de materiële goederen, maar uit de levens der burgers; tot het algemeen welzijn behoort ook de mogelijkheid, om in de toekomst te leven, met onze gezinnen, onze steden en dorpen, onze kunstschatten. Welnu, door mee te gaan in de oorlog, zou België slechts de verwoesting en het bloedblad groter maken en opnieuw zou zijn bodem het slagveld van Europa zijn".

„Deze beschouwing steunt op een beginsel van het natuurrecht, welks onafwijsbaarheid wij menen te moeten aanvaarden: de plicht van de staat bestaat essentieel uit de bevordering [illegible] gemeenschap, waarover de staat gesteld is; de staat heeft geen verplichtingen, die met deze voornaamste plicht in strijd zijn, en die zich hieraan kunnen onderwerpen. In onze toespraak hebben wij ons tevreden gesteld met het formuleren van dit fundamentele beginsel. Maar het is misschien niet overbodig, om hierop nogmaals terug te komen, omdat er op dit punt enige verwarring en misverstand bestaat".

De kardinaal-aartsbisschop van Mechelen zet vervolgens uiteen, hoe de staat betrekkingen moet onderhouden met andere staten, en dat deze betrekkingen ook verplichtingen kunnen meebrengen. Die verplichtingen echter moeten bepaald worden door het nationale welzijn. Op de eerste plaats moet de staat zorgen voor de eigen onderdanen. Dit juist is de bestaansreden van de staat, dit is zijn voornaamste plicht, die niet terzijde mag worden gesteld.

Tenzij er een contractueel verbond bestaat, moet de staat zijn houding regelen volgens de belangen van de gemeenschap, waarover de staat moet waken. En de Kardinaal laat hierop volgen: Deze belangen schrijven de staat dikwijls voor, zich te onthouden van elke tussenkomst.

Kardinaal van Roey verwijst in zijn uiteenzetting meermalen naar de eerste Encycliek van Paus Pius XII „Summi Pontificatus", waarin de plichten en rechten der staten worden uiteengezet. Een beroep op het welzijn van de natie immers kan niet alles goed praten, hetgeen men wil doen.

„De volkeren moeten de beginselen van het natuurlijke en internationale recht eerbiedigen en in acht nemen. Elk volk heeft recht op onafhankelijkheid en op de mogelijkheid zich geleidelijk te ontwikkelen, en deze rechten moeten geërbiedigd worden, evenals men trouw moet zijn aan aangegane verdragen, die gesanctioneerd zijn volgens de regelen van het internationale recht".

Kardinaal van Roey heeft zijn uiteenzetting over de plichten van de staat met de volgende woorden besloten:

„Vooral heden is de staat gebonden door internationale verplichtingen. Hij kan zich niet onttrekken aan de banden van universele solidariteit, onafhankelijk van elke georganiseerde volkenbond. Maar de internationale plicht van de staat wordt gedomineerd en omschreven door zijn nationale plicht.

Als alle omstandigheden gelijk zijn, dan heeft de nationale plicht de overhand boven de internationale plicht. Dat is geen egoisme, maar wel begrepen christelijke liefde. Daardoor worden de morele waarden niet omvergeworpen, maar worden zij op hun plaats gezet in de hierarchische volgorde.

Voor alles moet men het nationale welzijn in zo breed mogelijke zin beschouwen, dat wil zeggen niet alleen met zijn economische belangen, maar vooral met zijn hoogste morele en geestelijke waarden. En wanneer een internationale kwestie gesteld wordt, [illegible] een gezond opgevat nationaal welzijn voorschrijft. Uit het resultaat van dit onderzoek kan de houding van een staat worden vastgesteld, en deze houding zal dan onberispelijk zijn uit het oogpunt van de moraal.

Ongetwijfeld zal de plicht dikwijls zware offers eisen, zoals voor België het geval was in 1914; maar toen ging het om het hoogste nationale welzijn de onafhankelijkheid, het bestaan zelf van het land zonder nog te spreken van de verplichtingen die België toen had om zijn neutraliteit ten overstaan van de verdragen te handhaven.

Het is mogelijk, dat zich een geval voordoet, dat een goed, dat niet direct nationaal is, maar universeel en menselijk en een wezenlijk belang voor de christelijke beschaving op het spel staat: het zou kunnen gebeuren, dat een staat tussen beide moet komen voor de handhaving en de verdediging van dit zo belangrijke goed. Maar dan moet die tussenkomst niet leiden tot eigen vernietiging; bovendien moet het universele goed in kwestie dan nog samenvallen met het hogere nationale welzijn. Als op die voorwaarde ernstige offers aan de gemeenschap zouden worden gevraagd, dan zouden zij op slot van rekening nog bijdragen tot duurzaam voordeel voor de natie zelf.

Uit dit alles blijkt, dat wij terecht kunnen zeggen: de plicht van de staat bestaat in 't handhaven en bevorderen van het welzijn der nationale gemeenschap.

Met het oog op deze plicht en met dit alles voor ogen heeft de hoogste autoriteit van ons land besloten, de neutraliteit van België in het huidige conflict te hanhaven. Deze houding wordt geheel gerechtvaardigd; zij komt overeen met onze plicht en strekt ons tot ere."

De Nieuwe Phase in de Spelling

Ons Noorden schrijft:

De schriftelijke mededeling van den huidigen minister van Onderwijs hadden de indruk gewekt, dat het in zijn bedoeling lag de schijfwijze van de Ned. taal bij de wet vast te stellen en dat hij een dergelijk wetsontwerp van zijn voorganger, nog kort voor diens aftreden ontworpen, had doorgezonden om advies naar de delen van het Rijk in Oost en west, om dan na deze adviezen, dit wetsontwerp bij de Kamer aanhangig te maken.

De mening was daardooor gewekt en de vrees ontstaan, dat minister Bolkestein de zo verwarring wekkende denkbeelden van zijn ambtsvoorganger op het gebied der spelling in een ontwerp wilde vastleggen.

Die vrees schijnt ongegrond te zijn geweest, zoals de begrotingcrede van den minister doet vermoeden. Toen Zijne Excellentie in de late nachtzitting van de Twede Kamer op 19 dezer nog aan het woord kwam, om in de eerste instantie de lange rij van sprekers over zijn begroting te beantwoorden, heeft hij een zeer korte rede gehouden, die slechts enkele kolommen van de handelingen beslaat. Maar wie deze kolommen no eens naleest, zal gaarne erkennen, dat deze minister de kunst verstaat in enkele woorden veel belangrijks te zeggen. Wat ongetwijfeld een gave is.

[illegible] tuele spellingvraagstuk slechts enkele regels druk ten beste gegeven, maar daarin ongetwijfeld belangrijke dingen gezegd. Allereerst, dat het door hem aangekondigde wetsontwerp slechts de formele kant van de spelling wil regelen, niet de spelling zelf. Deze laatste zal vastgesteld worden bij algemene maatregel van bestuur, zoals ook de ministers Terpstra, Marchant en Slotemaker de Bruine voor hem hebben gedaan. Alleen hebben deze getracht langs een omweg, door het stellen van exameneisen, het onderwijs te dwingen, hun spellingregels te aanvaarden. De heer Bolkestein, blijkbaar in deze de bezwaren delende van het Eerste Kamerlid prof. Woltjer, later bijgevallen door minister Colijn, is voornemens een meer koninklijke weg te volgen en wil rechtstreeks door een wetsontwerp het onderwijs, maar ook tegelijk de overheid dwingen, die spelling te aanvaarden, welke bij algemene maatregel van bestuur wordt afgekondigd. De spelling zelf zal echter niet door de wet geregeld worden. Om practische redenen, zo zeide de minister in de nachtzitting der Kamer, moet de spelling zelf geregeld blijven bij algemene maatregel van bestuur.

Hoe de minister de spelling in de naaste toekomst zal regelen, daarover heeft hij zich nog niet willen uitlaten. Uit deferentie voor de Kroon, aldus de minister volkomen terecht, zou het mij niet passen, nu reeds omtrent mijn inzichten hier mededeling te doen.

Wij mogen dus vaststellen, dat uit niets blijkt, dat de minister vasthoudt aan de spellingregels van zijn ambtsvoorganger. En dat hij ook niet voornemens is, door de Tweede Kamer te laten uitmaken bij meerderheid van stemmen of we in **de tuin**, of **in den tuin** zullen gaan schrijven.

Bij algemene maatregel van bestuur zullen de taal- en spellingregels worden vastgesteld en indien zulks door de Kroon geschiedt, na overleg met de deskundigen op het gebied van onderwijs en taal, dan is daarvoor inderdaad alles te zeggen. En indien er dan een wet komt, die school en overheid verplicht deze spelling ook te aanvaarden, dan zijn we inderdaad waar we wezen moeten. Hadden we in 1934 zo'n wet gehad, dan was de spellingstrijd al lang opgelost geweest, aan de uitgeverij was een grote schade bespaard en aan de eerbied voor onze taal was niet zo ernstig getornd. Het zal de grote fout van den heer Slotemaker blijven, dat hij voor al deze grote nadelen geen oog heeft gehad en zich niet ontzien heeft, een pas ingevoerde spelling van zijn ambtsvoorganger weer te gaan wijzigen. Zo ergens dan is hier continuiteit gewenst en het afkeurenswaardige beleid van den heer Slotemaker heeft zich hier wel zeer ernstig gewroken.

Al heeft ook het Kabinet, waarvan de heer Slotemaker 5 jaar lang deel heeft uitgemaakt, hier een zware verantwoordelijkheid te dragen.

Een derde punt, dat wij uit de korte begrotingsrede van minister Bolkestein mogen vaststellen, is, dat hij zich voor een toekomstige regeling niet meer vastgeklampt heeft aan België. Hij heeft daarover met geen woord gesproken. Ook hier heeft de heer Slotemaker een grenzeloze verwarring gesticht. Dat men bij 'n wijziging van de spelling onzerzijds contact zoekt en voeling houdt met België, is zeker gewenst. Maar in deze de leiding aan de Belgen te geven, of de noodzakelijke wijziging in onze taal en spelling afhankelijk te maken van de al of niet medewerking van Brussel, gaat inderdaad veel te ver. Zo groot is daar de eerbied voor het Nederlands nooit geweest om België zulk een invloed toe te kennen.

Of intussen deze procedure van den minister van Onderwijs slaagt, zal o.i. voor een zeer belangrijk deel afhangen van de algemene maatregel van bestuur, welke de minister zal uitlokken. Want het lijkt ons niet erg aannemelijk, dat de Kamers hun sanctie zullen geven aan een wetsontwerp waarvan ze absoluut niet weten, welke gebruik de minister hiervan zal maken. Er is in de laatste jaren op het gebied van de spelling te veel gebeurd en er staan te grote belangen op het spel, dan dat de Volksvertegenwoordiging zich van deze zo belangrijke zaak als het ware kan afmaken, door aan den minister een blanco volmacht op dit gebied te geven, met de boodschap: „Gaat Uw gang maar, wij geloven het nu verder wel".

Zelfs niet tegenover dezen minister, die het onderwijs kent en lief heeft, zoals hij door een eervolle staat van dienst bewezen **heeft**.

Overigens geloven we niet, dat deze minister ooit zal medewerken aan het invoeren van een spelling, die een wijziging zal brengen in de spelling, welke ons gehele onderwijs niet alleen sinds 1934 volgt, maar die ook in de praktijk getoond heeft aan de wanorde en chaos op het spellinggebied een einde te kunnen maken. Want die spellingschaos, waarover de tegenstanders van de spelling 1934 het zo gaarne hebben, bestaat alleen dáár, waar men om welke reden dan ook, hardnekkig geweigerd heeft zich bij de spelling van 1934 neer te leggen. Waar men deze spelling wel aanvaardde, zoals bij het gehele onderwijs, maakte de chaos spoedig plaats voor een volmaakte orde.

Wijziging van deze spelling en vooral de wederinvoering van de verbuigingsuitgang „n", die volgens alle onderwijsdeskundigen, alleen om practische redenen al, niet meer doorvoerbaar is bij ons onderwijs, zou daardoor de sinds 1934 bestaande orde weer vernietigen en ook bij ons onderwijs de chaos weer invoeren. Van dezen onderwijs-man kan men dit, naar onze stellige overtuiging, niet verwachten en in dit opzicht begrijpen we volkomen, dat een andere onderwijs-man, die in kennis en liefde voor ons onderwijs bij minister Bolkestein niet onder doet, Dr. Moller, bij de jongste begroting verklaarde, dat hij ook inzake de spelling, in dezen minister het volle vertrouwen heeft.

De enkele korte verklaringen, welke minister Bolkestein bij de behandeling van zijn begroting dan ook heeft afgelegd, doen inderdaad de verwachting wekken, dat de vrees hier en daar reeds uitgesproken, dat hij het zo sterk aangevochten spellingbeleid van zijn ambtsvoorganger zou continueren en zelfs in een wetsontwerp zou vaststellen, gelukkig geheel ongegrond is.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

[illegible] Duitse onderzeeërs zouden de slachtoffers zijn van de laatste oorlogsdagen. Meer, veel meer slachtoffers vallen er op het Finse slagveld en vooral Russen. Stalin ziet niet tegen mensenlevens op en de Russische slodaten worden dan ook met duizenden tegen het moo:rdend vuur der Finnen ingejaagd en deze laatsten zijn in de laatste dagen wel iets voor de overmacht geweken.

Onwillekeurig hebben we dezer dagen gedacht, hoe het Nederland in zulk een strijd zou zijn vergaan, wanneer omtrent 10 November Duitsland ons Moederland zou zijn binnengevallen: want langzamerhand, al schrijven de Nederlandse bladen nog niet alles, blijkt toch meer en meer zekerheid te worden, dat het een haar gescheeld heeft, of Duitsland was in die dagen Nederland binnengevallen. Later, zo lazen we in een der laatste kranten, zullen we wel eens te horen krijgen, „aan wie we God te danken hebben, dat we voor deze verschrikking zijn gespaard gebleven." En we geloven niet ver mis te gissen, wanneer we hier België noemen en zijn koning.

Ook iets vonden we hierover vermeld in een artikel in het Brusselse blad „Le Soir", waarin de gepensioneerde Belgische generaal Tasnier geschreven heeft over de mogelijkheid van een Duitse inval in Nederland en in België.

In dat artikel heeft hij er zijn bevreemding over uitgesproken, dat telkens in het buitenland nieuwe geruchten opduiken over de mogelijkheid van een dergelijke inval en hij heeft daarbij nogal de draak gestoken met sommige invalsplannen, die door deze vreemde „strategen" waren uitgedacht.

Zij die Nederland en België onder de permanente bedreiging van een plotselinge invasie willen houden, zijn zo goed een variante aan deze fataliteit te geven: het is mogelijk, dat Nederland alleen wordt aangevallen. Dit zou het voorspel kunnen zijn van de grote beweging der Duitse legers, zoals die reeds in 1905 door maarschalk von Schlieffen werd opgevat en waarvan 1914 maar een bescheiden reductie was.

Dit vooruitzicht, aldus Tasnier, is niet nieuw. De campagne in Polen was nog niet geëindigd, of de buitenlandse pers kwam er reeds mee aandraven en sedert drie maanden heeft zij de geruchten herhaald. Waar wachten de leiders van het Reich eigenlijk op, om deze alarmisten in het gelijk te stellen?

„Men" is het er nogal over eens om aan deze operatie substantiële voordelen toe te kennen: de hand leggen op levensmiddelenbronnen en het aanleggen van basissen voor duikboten en voor vliegtuigen, die Engeland van meer nabij zouden bedreigen.

[illegible] en deze nieuwe meineed zou neerkomen, zouden bedoelde voordelen toch maar denkbeeldig zijn, beweert Tasnier. Onmiddellijk zou een strenge maritieme blokkade Duitsland alle handel dwars door Nederland ontnemen. De onderzee-oorlog zieltoogt, tengevolge van het strenge Engelse verweer, het belang van basissen, langs de Nederlandse kust is dus zeer gering, en men mag zich zelfs afvragen of Duitsland tegenover de mislukking van de onderzee-oorlog dit wapen niet zal verlaten om op zee een grotere inspanning aan de dag te leggen met mijnen en vliegtuigen.

Van de andere kant is het zo goed als zeker, dat in de lente het Duitse luchtwapen zal beheerst worden door dat van zijn tegenstander. Reeds is een corps Australische piloten in Engeland ontscheept en men is bezig met het in serie bouwen van nieuwe en machtiger vliegtuigen. Het aanleggen van luchtbasissen in Nederland, met alles wat daarbij nodig is, zou een werk van lange duur zijn, en zou bovendien gevaar lopen vanaf de eerste dag ongedaan te worden gemaakt, omdat deze terreinen zouden aangevallen worden door bombardements-escadrilles, die ze zouden komen verwoesten.

Tijdens de vorige oorlog heeft Duitsland Nederland geëerbiedigd, terwijl toen toch hogergenoemde voordelen méér te betkenen hadden dan thans en de militaire positie van Duitsland einde 1914 uitgesproken veel sterker was: België en Frankrijk waren overrompeld en de tot onmacht gebrachte geallieerde legers lieten Duitsland de handen vrij. De omstandigheden zijn thans geheel anders: het Westelijk oorlogstoneel is bedekt en bezaaid met verdedigingswerken en de legers der tegenstanders zijn ongeschonden gebleven. Daar komt ook nog bij, dat de opmars in Nederland, tegen een vastberaden verdediger en dwars door de overstromingen, zeer zwaar zou zijn.

Onmiddellijk na het alarm van 9 November l.l., sprak de openbare opinie als haar overtuiging uit, dat het Duitse opperbevel zijn invasie-plan had opgegeven, tengevolge van de vijandige houding welke België zou aannemen.

Wij willen het geloven, zegt Tasnier, voor de eer van ons land. Het is een feit, dat een dergelijke gebeurtenis België niet onverschillig zou kunnen laten, evenmin als Frankrijk en Engeland. De Belgische minister van buitenlandse zaken heeft onlangs in de Kamer gezegd, „dat België neutraal zal blijven, zolang zijn levensbelangen niet zullen bedreigd zijn." Deze levensbelangen, het woord zegt het zelf, dat is de mogelijkheid om door ons werk te leven, om ons brood en ons ijzer uit den vreemde te ontvangen en naar den vreemde de producten onzer fabrieken

alsmede onze steenkolen te verzenden. Voor die verzendingen en voor het ontvangen van wat het uit den vreemde nodig heeft, heeft België zijn havens nodig, de Schelde en de vrije zee. De Schelde en onze havens zouden niet langer vrij zijn, als zij in de Duitse economische ruimte zouden ingelijfd worden. Zonder hen zouden wij door bloedarmoede getroffen worden, en ons zou alleen Frankrijk overblijven, om niet van honger te sterven. Spaak heeft ook nog gezegd, „dat een onafhankelijk en neutraal Nederland een levensbelang voor België is". Alle dubbelzinnigheid is hier uitgesloten, zegt Tasnier. De gewetenskwestie, waarop begin van October nog gezinspeeld werd, is opgelost: een aanval tegen Nederland, zou voor België het opzeggen van zijn neutraliteit en deszelfs alliantie met de vijanden van 't Rijk met zich brengen. Deelnemende aan een alliantie-oorlog zou het Belgische leger (zoals van nu af aan ook reeds het Engelse leger), zijn autonomie verliezen, omdat het zou moeten optreden onder de directieven van den opperbevelhebber Gamelin. Wij zullen ons geen voorstelling maken, zo gaat Tasnier voort, van de wijze waarop de geallieerde tegenzet of het algemeen tegen-offensief zich zouden ontwikkelen, naargelang de aanval tegen Nederland een geïsoleerd feit zou blijven, of de voorbode zou zijn van een ensemble-beweging naar het Westen. Er dringen zich echter twee opmerkingen op: 1) om afdoende te zijn, zou de bezetting van Nederland zich moeten uitstrekken tot in het hart van het land, n.l. de streek tussen Utrecht en de zee en naar het Zuiden gedekt zijn, waar twee waterlinies gunstig gelegen zijn. Deze die het meeste ruimte biedt, is op Belgisch grondgebied, namelijk de lijn van de kanalen dichtbij in de grens, langs Turnhout en Neerpelt; 2) het meest afdoende verweer zou niet direct zijn, omdat van het Zuiden naar het Noorden brede coupures, de Rijn en de Maas, er een hinderpaal zouden vormen, doch naar het Oosten.

Maar, zal men zeggen, de Maginotlijn is onkwetsbaar, de invasie door België vanaf de grens tegengehouden, de afleiding over Nederland gevaarlijk en steriel; dit alles zou dus betekenen dat voor Duitsland de oorlog in het Westen, buiten zijn eigen grenzen, zonder uitzicht zou zijn?

Zó zijn inderdaad alle waarschijnlijkheden, concludeert Tasnier.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

VATICAANSE KRONIEKEN.

Op het feest van Sint Paulus' Bekering verliet Paus Pius XII het Vaticaan om zich te begeven naar de Basiliek van „Sint Paulus Buiten de Muren", alwaar Hij het Octaaf sloot voor de Eenheid der Kerk. De plechtigheden werden bijgewoond door vele leden van het kardinaalscollege en van het diplomatencorps. Na afloop bezocht Zijne Heiligheid het klooster, wat aan de Basiliek verbonden is.

In antwoord op de vragen van de Britse Regering of somige uitlatingen van Zijne Heiligheid een critiek inhielden op de vredeseisen van Engeland en Frankrijk, liet het Vaticaan weten, dat zij noch goedkeuring noch afkeuring of critiek op de politiek van welk land dan ook heeft gegeven met uitzondering dan van Rusland.

De Britse gezant bij het Vaticaan, Osborne werd medegedeeld, dat het Vaticaan de normale betrekkingen met Duitsland blijft onderhouden, ondanks de talrijke moeilijkheden.

DE NIEUWE SCHOOLWET IN MEXICO.

De herderlijke brief van het gezamenlijk Mexicaans Episcopaat protesteert tegen de nieuwe wet betreffende de opvoeding. De brief is ondertekend door alle Aartsbisschoppen en Bisschoppen in Mexico en weerlegt daardoor de mening van Senator Jose Maria Davila, dat het Episcopaat in zich verdeeld is.

De Nationale Unie der Ouders zond een schrijven aan de Kamer van Afgevaardigden om eveneens te protesteren tegen de nieuwe wet van de opvoeding der jeugd. In de brief wordt bewezen, dat de wet tegen de grondwet is, met zichzelf in tegenspraak en onmogelijk om uit te voeren. De wet is communistisch en zij gaat in tegen de rechten der ouders, leraren en kinderen. De bijzondere scholen worden door deze wet gedwongen te verdwijnen.

Ook de Mexicaanse pers gaat door met haar aanval op deze wet, welke de grondwet verbiedt. De vroegere minister van onderwijs, Jose Vasconcelos, zegt, dat de wet tot doel heeft: de vernietiging van het Katholicisme. De wet houdt in, dat alles, wat de opvoeding van de jeugd betreft, het uitsluitend recht is van het burgerlijk gezag.

Anti-godsdienstig onderwijs is bij de wet geregeld. De scholen moeten een soort socialisme onderwijzen, wat geheel is tegengesteld aan de beginselen neergelegd in de pauselijke encyclieken. Ook legt de wet co-educatie op, welke veroordeeld is door Paus Pius XI. De herderlijke brief geeft drie middelen aan, welke de gelovigen moeten gebruiken. Zij moeten hun kinderen beschermen tegen de gevaren van hun geloof. Zij moeten volhouden in hun protest tegen de wet, opdat zij gewijzigd worde en tot slot moeten zij vooral hun toevlucht nemen tot het gebed.

PADEREWSKI BENOEMD TOT PRESIDENT VAN DE NATIONALE RAAD.

Door de Nationale Raad, bestaande uit 24 leden, werd Ignaz Jan Paderewski met algemene stemmen gekozen tot haar President. Paderewski is nu 80 jaar en strijdt nog steeds voor de belangen van Polen.

Bij de aanvaarding van deze post hield hij een rede, waarin hij voor God zwoer, dat zijn vaderland weder hersteld zou worden. Deze rede was de eerste na zijn verwijdering van wijlen maarschalk Pilsudski 21 jaar geleden.

EEN OPROEP VAN KARDINAAL HLOND TOT KATHOLIEK AMERIKA.

Kardinaal Hlond, de aartsbisschop van Gnesen en Posen, heeft vanuit Rome een brief geschreven aan de clerus in Amerika. De Kardinaal schetst in deze brief de verschrikkelijke vervolgingen, welke de Polen ondergaan en hij doet een beroep op de katholieken van Amerika om te helpen, wijl het geloof zelf dreigt vernietigd te worden.

Honderden priesters zijn weggevoerd naar ver afgelegen plaatsen en niemand hoort meer iets van hen. Duizenden dakloze mannen en vrouwen zijn over het gehele land verspreid. Minstens 15 Poolse priesters zijn door de Nazi-politie vermoord. De druk der Nazis op Polen is zo zwaar, dat gevreesd moet worden, dat zowel het katholiek geloof als de specifiek Poolse beschaving bij het merendeel der bevolking zal worden uitgeroeid. De gehele kerkelijke organisatie is ontwricht: alle fondsen zijn geroofd; de leiders zijn weggevoerd. Het Poolse boek, waaronder ook gebedenboeken, catechismi, etc. wordt opgehaald en verbrand.

Zwaar drukt het juk van Adolf Hitler op de Poolse bevolking en niet minder zwaar ook de rode vuist van Stalin. De huidige vervolgingen zijn volgens kardinaal Hlond de zwaarste, welke volk en kerk ooit te verduren hadden.

In het Vaticaan circuleert bovendien ook nog een brief, bevattende rapporten van priesters uit verschillende landstreken van Polen, waarin vele hartverscheurende toestanden beschreven zijn. Het is bijv. heel gewoon, dat de priesters bij de arbeidersafdelingen worden ingedeeld en dat zij verplicht worden de wegen en bruggen te repareren en in de fabrieken te werken. De hygienische toestanden in de gevangeniskampen zijn verschrikkelijk.

De priesters beginnen zich reeds gewoon als burgers te kleden en ze lezen heimelijk de H. Mis in de huizen der burgers.

Een Duitse soldaat aan het Westfront.

WALGELIJK GESCHRIJF.

We citeren hier uit het feestartikel, wat het Volksdagblad in Nederland schreef bij gelegenheid van de 60ste verjaardag van de Russische dictator Stalin, de man die het record op zijn naam heeft staan van executies, onder zijn politieke geestverwanten, die zonder vorm van proces of in een schijnproces uit de weg werden geruimd. En die behalve voor het bloed van Russische priesters en bisschoppen ook verantwoordelijk is voor wat er nu al weken lang in Finland gebeurt.

Het feestartikel begon als volgt: „Nog vele jaren geliefde en grote kameraad Stalin." En dan wordt dit bolsjewistisch leven als volgt gekarakteriseerd:

„Een leven, gewijd aan de bevrijding der onderdrukten van de ketenen van het kapitalisme".

Dit fraais slaat blijkbaar op de bloedige roof en onderdrukking in Finland.

Het blad gaat juichend verder: „Niet voor niets roepen de massa's: „Grote Stalin! Geliefde Stalin!"

Groot en geliefd...... Hoe kan men dat één geheel verbinden? Als een vrouw of een zuster „geliefde" zegt, dan zegt ze daar toch niet „grote" bij. Maar de massa's doen dat en ze hebben er het morele recht toe. Hij toch is te midden van de arbeiders- en boerenmassa's politiek gegroeid. In hun midden heeft zij zich gestaald." De massa's van de arbeidersklasse en de boeren hebben schouder aan schouder met hem gestreden.

Zijn ideeën, zijn streven en zijn doel, zijn de ideeën, het streven en het doel van het volk, de arbeidersklassen en de Communistische Partij. Hoe zou hij dan niet geliefd zijn! Groot en geliefd!

De geschiedenis is een onpartijdige rechter. Maar de leiding van het Sovjetland, de leiding van de partij, kan zich rustig aan het oordeel van de geschiedenis onderwerpen. Als ervaren kapitein bestuurt kameraad Stalin dapper het staatsschip op de weg naar het communisme.

Kameraad Stalin is een gelukkig mens.

En verder:

„De mensheid kent in haar geschiedenis niet weinig grote; geniale mensen. Maar Lenin en Stalin zijn enig in hun soort. Ze zijn niet slechts op zichzelf grote mensen. Ze zijn diep in de massa geworteld, met hen zijn de beste idealen en het streven van de werkers van de wereld innig verbonden. De massa's willen, dat ze groot zijn. In hun grootheid zien de massa's hun eigen grootheid. Daarom roepen het gehele Sovjetland en de werkende massa's van de kapitalistische landen en de gehele vooruitstrevende mensheid trots uit:

„Grote Lenin! Grote Stalin! Nog vele jaren geliefde en grote kameraad Stalin!"

De heren hebben ook nog een telegram aan Stalin gestuurd, maar dat was zó on-Nederlands, dat de posterijen het weigerden te verzenden en in handen stelde van de politie, die tegen de afzenders proces-verbaal heeft opgemaakt, omdat het onze neutraliteit t.a.v. Finland schond.

DE RUSSISCHE CULTUUR.

Afschuwelijke ontheiliging der Kerstdagen.

De Zweedse correspondent van de N. R. C. geeft er het volgende beeld van:

„De ontstellende activiteit van de Russische vliegtuigen gedurende de Kerstdagen moet ongetwijfeld ook voor een belangrijk deel hieraan worden toegeschreven, dat het stralende winterweer, de vliegers wel buitengewoon gunstig was. Maar de omstandigheid, dat de meest gebombardeerde plaatsen generlei militaire betekenis hebben, het in Finland de overtuiging gewekt, dat de Russische raids niet anders opgevat moeten worden dan als systematische pogingen tot terreur van de burgerbevolking op het feest bij uitnemendheid: het feest van Kerstmis.

Sedert Russische vliegers op de eerste dag van de strijd met hun machinegeweren in de arbeiderswijken van Helsinki vluchtende vrouwen en kinderen beschoten, heeft geen nieuws zoveel indruk in heel Finland gemaakt als de tijding van herhaalde zinloze aanvallen op het oude Runeberg-stadje Borga. Urenlang heeft de Eerste Kerstdag het ene vliegtuigeskader na het andere zijn lading bommen van duizenden meters hoogte uitgeworpen op dit kleine stadje van houten huizen en oude tuinen, waar het verleden voortdroomde en waar dichters en schilders hun tenten hadden opgeslagen om er rust en inspiratie te vinden, dat idyllische stadje, dat een heilige plaats geworden was voor allen die Runeberg's werk bewonderden.

De poging tot vernietiging van Borga kan alleen worden verklaard door het feit, dat er op Kerstavond te Helsinki verteld werd, dat de regering met de Kerstdagen in dit vredige plaatsje rust zou trachten te vinden, hetgeen zou aantonen dat de Russische inlichtingendienst uitstekend werkt".

Welk een demonische haat spreekt uit dit stukje.

DE TRAGEDIE VAN HET GEZINSLEVEN.

In zijn schrijven aan het Amerikaanse Episcopaat komt de Paus met klem op voor de eenheid en de onontbindbaarheid van het huwelijk. Het huwelijk is de kiemcel van Kerk en Staat; wanneer deze cel tot ontbinding dreigt over te gaan, is het gedaan met Kerk én Staat. Ieder streven naar zedelijke vernieuwing zal dan ook de eeuwige grondslagen van het huwelijk niet alleen eerbiedigen, maar ook nog sterker en hechter maken.

Twee punten scherpt de Paus bijzonder in: het gevaar van de gemengde huwelijken en de gruwel der echtscheidingen, die juist in Amerika zulke onheilspellende afmetingen aangenomen heeft. Maar het is niet alleen voor de Ver. Staten, dat hij hier de nadruk op legt: „Het ware voor Uw land beter geweest, indien uit de ondervinding van anderen het had kunnen leren, welk een ontzaglijk nadeel het toestaan van echtscheiding met zich meebrengt, in plaats dat het dit nu zelf moet ondervinden!" Moge dit pauselijk woord ook in ons land **verstaan worden.**

Met geestdrift zingt de Paus de lof van het katholieke gezin. „Daar worden de kinderen niet beschouwd als een zware last, maar als een heerlijk onderpand van God; daar zoekt men niet naar onvruchtbare wellust; daar wordt de kiem van het leven niet gesmoord om schandelijke beweegredenen; daar komen de namen van broer en zuster niet in verval. Met diepe ijver zorgen de ouders dat hun kinderen niet alleen physiek krachtiger worden, maar dat zij ook de juiste weg hunner voorouders bewandelen in een sterk geloof en volgens de wetten der eerlijkheid. Door zoveel weldaden ontroerd, beschouwen de kinderen het als hun grootste plicht hun ouders te eren, hun wensen op te volgen, hen te steunen op hun oude dag, hen te omringen met toewijding, die door de dood niet wordt opgeheven, maar die toeneemt in innigheid in het Rijk der Hemelen".

Kan in korter bestek, zo vraagt pater Rongen in de Neerlandiapers, mooier en juister het ideale gezinsleven geschetst worden? Hier is werkelijk niets vergeten en ieder punt, dat aangesneden wordt, is even actueel. Het is de voldragen wijsheid van den herder en vader der volkeren.

NEDERLAND

DE LICHTBUNDEL IN DE DUISTERNIS.

Daarover sprak de Minister van Staat Dr. H. H. Colijn in 'n nieuwjaarsrede voor de M.C.R.V., gehouden, waaraan wij het volgende ontlenen:

Wie de laatste 30 jaren bewust heeft meegeleefd en er zich toe zet, om eerst na te gaan bij hoeveel jaarwisselingen in die periode de horizon klaar was en de toekomst met vertrouwen werd tegemoet gezien, die zal slechts een schrale oogst binnenhalen.

In den loop van 1911, het eerste jaar uit deze streek van 30, bereikte de sinds enkele jaren hangende Marokkocrisis haar hoogtepunt en in de volgende paar jaren waren het de oorlogen op den Balkan, die de naderende grote volkenworsteling van de jaren 1914-1918 aankondigden. Vier jaren achtereen vroegen de volken zich toen op den Nieuwjaarsdag af of het ingetreden jaar den vurig begeerden vrede brengen zou.

Thans, staande op den toegangsdrempel van het jaar 1940, vragen we andermaal of dit jaar ons den vrede brengen zal en, indien zulks het geval mocht zijn, welk soort van vrede we dan zullen aanschouwen. Zal men er thans inslagen een duurzamen vrede in het leven te roepen of zal ook nu weerom als in 1919, hartstocht zegevieren over het verstand?

Dat is wel de eerste vraag die het merendeel van de mensheid op dezen dag bezig houdt. En de twede, die er dadelijk opvolgt en er nauw verband mee houdt is deze: Zal men, meer dan in 1919, bij de vredessluiting rekening houden met de factoren die in zo sterke mate de welvaart der volkeren beïnvloeden.

Het is begrijpelijk, dat het hart van hen, die thans de middelbare leeftijd bereikt hebben of daarboven uitgaan, als ze letten op de geschiedenis der laaste 25 of 30 jaren, met grote zorg voor de toekomst vervuld is. Het zou zelfs verkeerd zijn indien het anders was, indien de ervaringen van de laatste kwart eeuw aan ons waren voorbijgegaan zonder een spoor van nadenken achter te laten, indien die ervaringen ons niet geleerd hadden, dat we buitengewoon moeilijke tijden tegemoet gaan. Vooral dan als de thans uitgebroken oorlog van lange duur mocht zijn en als hij, wat dan te vrezen is, zou eindigen in een sfeer van laaiende hartstocht en haat en met een grote mate van financiële en economische uitputting bij de strijdende mogendheden. Immers staat het volkomen vast, dat de terugslag daarvan zich ook zal doen gevoelen op die landen die het voorrecht hadden buiten de oorlog te blijven. Die landen lijden reeds nu in sterke mate financieel en economisch verzwakt als een gevolg van de vorige grote oorlog lopen ze gevaar bij het zijn. En als dan ook de strijdende grote nabuurmogendheden, bij het sluiten van de vrede, in gelijke omstandigheden verkeren, dan kan de stoutste verbeelding zich nauwelijks indenken met welke moeilijkheden dan allen te kampen zullen hebben.

Vooral als men dan ook nog rekent met het feit, dat er een grote mogendheid in Europa is die meent een missie te hebben om de wereldrevolutie te bevorderen en die bovendien thans ook de politieke idealen van het oude Czarenrijk tracht te verwezenlijken.

Geen betere voedingsbodem voor de bolsjewistische wereldrevolutie dan een zieltogend Westelijk Europa, dat, naar adem snakkend, machteloos en ontredderd ter aarde ligt.

Geen schonere gelegenheid ook voor het politieke Rusland om eeuwenlang gekoesterde wensen in vervulling te doen gaan, dan wanneer de andere Europese grootmachten, door onderlinge strijd uitgeput tot machteloosheid gedoemd zijn.

Als men op dit alles let is er metterdaad oorzaak om, op deze nieuwjaarsdag, de toestand met bezorgdheid in te zien, is het zo begrijpelijk, dat er zijn wien het bang om het hart wordt.

Werkelijkheidszin is de eerste eis die we onszelf stellen moeten. Die zin behoedt ons al dadelijk tegen het opkomen van ijdele verwachtingen en vermindert de kans op onaangename verrassingen.

Als de werkelijkheidszin in deze onheilvolle dagen niet gepaard gaat met zelfverloochening, met verantwoordelijkheidsgevoel, met opofferingsgezindheid, met berusting in wat God over ons laat gebeuren, dan zijn we nog lang niet waar we wezen moeten. Dan blijven we een negatieve factor in ons volksleven.

Willen we meer zijn of meer worden dan dat, dan zullen we, met het oog op God gewend alle vezelen van onze kracht moeten spannen om te doen wat onze hand vindt om te doen, om na te laten wat niet past bij de ernst van deze tijd.

Dat alles stelt hoge eisen aan ons allen, maar dat alles is nietemin mogelijk indien we bereid zijn ons te houden aan wet en woord des Heren. Dat woord kan — zo zong Da Costa reeds — ons veel en grote dingen leren, het getuigt zowel van volksplicht als van volksrecht en het wijst onze persoonlijke taak aan te midden van het volksgeheel.

Als we dit maar niet alleen belijden, doch metterdaad ook beleven, dan blijven we wel de verschrikkingen van deze tijd bestaan, maar dan ontworstelen ze ons niet, dan moge het soms schijnen alsof de zon over het aardrijk ondergaat, alsof de toekomst niets dan duisternis inhoudt, maar dan kan het geloof nog altijd met Luther zeggen:

Een vaste burcht is onze God,
Een toevlucht voor de Zijnen,
Al drukt het leed, al dreigt het lot,
Hij doet Zijn hulp verschijnen.

Zij dit dan de gedachte die ons allen begeleidt gedurende het jaar, dat wij nu zijn ingetreden. Wanneer we ons hieraan vastklemmen, dan zullen we ervaren, dat God — die zelve moede noch mat wordt — aan den moeden mens kracht schenkt en den machtelozen mens de sterkte vermenigvuldigt.

Omdat God zelf onuitputtelijk is van kracht, zullen zij die op hem bouwen, steeds hun kracht vernieuwd zien, zodat zij naar het woord van Jesaja, als de arenden, op vleugelen zullen varen.

Dat is de lichtbundel, die ten slotte de duisternis van de Nieuwjaardag 1940 weer opheft.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Turn-Demonstratie.

Zaterdagavond, 17 Februari, aanvangende 8.30 n.m. zal onze jonge turn-afdeling een demonstratie geven in de Club „Asiento" onder leiding van den Heer A. B. Faay, waarbij o.a. de volgende oefeningen zullen worden gedemonstreerd:

Voor dames:
- Lenigheidsoefening
- Knotsoefening
- Brugturnen

Voor heren.
- Staafoefening
- Athletische oefening
- Paardspringen

Na afloop van deze demonstratie zal een gedeelte van de „Olympiadefilm Berlijn 1936" worden vertoond.

Tot besluit van de avond heeft het bestuur van de Societeit „Asiento" gezorgd dat er kan worden gedanst, waarvoor een band uit de stad is geëngageerd.

Wij verwachten een grote opkomst speciaal van onze leden en supporters.

Het Bestuur.

VOETBAL.

Zondag 18 Februari competitiewedstrijd tusenen „ASIENTO" en „HERCULES" op Rio Canario, aanvang 4 uur precies.

De speeltijd is voortaan 2 × 45 min.

Nieuwkerk
v. Tongerloo v. Noort
Rigaud Oostlander Goedhart
Opschoor Robbers Kroon Dussel de Jong
Res.: Teunisse, Nebbeling, de Boer.

Zaterdag 17 Februari vriendschappelijke wedstrijd tussen „ASIENTO II" en „KWIEK" op Rio Canario, aanvang 4.30 n.m.

Teunisse
Baars Brouwer
Kapaan Spruit Brepols
Hartgers Nebbeling Fosbrook de Boer Hendriks

CURACAO.

SCHRIJVEN VAN DE STATEN AAN HET BESTUUR.

Voor de tweede maal sedert het bestaan der nieuwe brug over de haven geraakte op Zondag, de 4de dezer, na een kleine regenbui een auto, die daarop slipte en door de leuning gleed, te [illegible] om het leven kwam.

Naar vernomen, is het echter meermalen gebeurd, dat motorrijtuigen, nadat het geregend had, daarop uitgleden, echter gelukkig zonder dat er ongelukken gebeurden.

Het komt de Staten dan ook voor, dat voldoende gebleken is, dat het wegdek der brug geen voldoende weerstand biedt aan daarover rijdende motorrijtuigen om te voorkomen, dat ook na regenbuien daarop geslipt wordt met zeer veel kans op noodlottige gevolgen.

Het gevaar aan slippen verbonden is op de brug te groot dan dat in de toestand niet onmiddellijk verandering wordt gebracht.

De Staten nemen dan ook hierbij de vrijheid tot het Bestuur de vraag te richten of het bereids maatregelen ter zake in overweging heeft. Zo dit niet het geval mocht zijn, dringen zij er op aan zo spoedig mogelijk het nodige te willen doen verrichten om te voorkomen, dat gebeurtenissen als boven vermeld, in de toekomst plaats hebben.

INGEZONDEN.

DOOR WIE KAN CURAÇAO AANGEVALLEN WORDEN?

Mijnheer de Redacteur,

Al dikwijls heb ik de laatste tijd de vraag gesteld, door wie kan Curaçao worden aangevallen? Nog nooit heb ik daar een enigszins bevredigend antwoord op gekregen. Het schijnt wel, dat niemand het hier weet.

Toch is 't van belang dat de bevolking de overtuiging heeft, dat de uitgaven voor onze defensie nuttig en noodzakelijk zijn, evenals als dat in het Moederland het geval is.

Het kan natuurlijk gebeuren dat Duitsland Nederland binnenrukt en dat we in oorlog komen. Veronderstellen we verder, dat een Duits oorlogsschip naar Curaçao komt om het in bezit te nemen of plat te schieten. Zou zo'n oorlogsbodem ooit ons eiland kunnen bereiken, aangezien we in de onmiddellijke nabijheid liggen van Franse, Engelse en Amerikaanse eilanden, waarvan de regeringen wel op „hun qui vive zullen zijn?

M.i. hebben wij hier van Duitsland niets te duchten. Maar van welk land dan wel?

Geachte Heer Redacteur, bij voorbaat mijn beleefde dank voor uw antwoord.

B. van Lent.

Naschrift Redactie.

De vraag welke de geachte inzender hier stelt, is niet aan het juiste adres gericht. We zijn niet zo ingewijd in de geheimen van de hoge regering, dat wij een antwoord zouden kunnen geven op de gevaren, welke ons dreigen.

Dat we het graag zouden willen weten, spreekt van zelf.

Maar degenen die het weten, zeggen het niet, en de anderen.........

MUZIEK UITVOERING
Zondag a.s n/m 7.30 Brionplein
MUZIEKCORPS SANTA CECILIA.

I

1. Wilhelmus
2. Mooi -Nederland (Marsch) (S. Vlessing)
3. Les Contes D'Hoffmann (Offenbach)
4. Ciribiribin (Waltz) (A. Pestalozza)
5. Isabel (Danza) (Pasarell)

II

6. Un Cara Sonriso (Polka) (S. Papa)
7. Ouvert: Militaire (E. Deransart)
8. Potp: Espagnole (J P. Boskaljon)

INGEZONDEN.

DE MELKCENTRALE.

Het is met niet weinig verbazing, dat ik zien moest, dat het Bestuur bij het indienen van de eerste suppl. begroting 1940 een bedrag van fl. 11.000,-- heeft uitgetrokken voor „Steun aan de Curaçaose Melkcentrale der Vereniging voor Landbouw en Veeteelt". Deze vereniging heeft bij de oprichting reeds een bedrag van fl. 50.000.-- van de Gouvernementsmiddelen verslonden en thans wordt weer een bedrag van fl. 11.000,-- nodig geacht om de melkcentrale te steunen. Het zij mij vergund de argumenten eens te bezien die naar voren worden gebracht om de wenselijkheid van deze steun aan een iegelijk duidelijk te maken.

Aan het einde van de toelichting wordt door het Bestuur gezegd: „Hoewel de regeling hiervan nog niet haar beslag heeft gekregen kan met het ramen van een bedrag op de begroting niet worden gewacht". Wat een merkwaardig vertrouwen heeft het Bestuur in de melkcentrale. Een vertrouwen, dat over het algemeen zoek is ten aanzien van andere aanvragers. En dat in deze tijd waarin om bezuiniging na bezuiniging wordt gekreten, met welke strijdkreet ik mij wel kan verenigen, mits werkelijk overal met het zelfde scherpe mes gesneden wordt aan de porties die uit de gouvernementsruif te krijgen zijn.

Er wordt verder in de toelichting gezegd: „Deze moeilijkheden welke zich voordoen tengevolge van de schaarste aan voeder door de aanhoudende droogte en tengevolge van prijsstijging der geimporteerde voederartikelen welke na het uitbreken der vijandelijkheden in Europa is ingetreden, zijn algemeen bekend". De vraag is waarop de woorden „ in Europa" betrekking hebben. Op de vijandelijkheden of op de prijsstijging? Het doet eigenlijk weinig ter zake, want de krachtvoerders kwamen slechts voor een minimaal deel uit Europa en voor een groot gedeelte uit de landen in en bij Zuid- en Centraal Amerika. Met een prijsstijging in Europa hebben wij hier dus weinig te maken. De prijsstijging van het krachtvoeder is hier zo miniem, dat de voederkosten per dag per dier niet met 10 cent per dag omhoog zijn gegaan. Dat het erg droog is, is waar. Het is echter wel mèer droog geweest op Curaçao.

Wanneer men echter de koeien behoorlijk verzorgt en gezorgd heeft voor een goed werkend irrigatiesysteem, kan men voldoende voer voor de beesten op Curaçao krijgen zonder in hoge onkosten te vervallen. Ook thans nu alles zo „duur" is en droog behoeft de kostprijs van 1 Liter melk niet hoger te zijn dan 20 cent. Daar gelaten of er veel veehouders op Curaçao zijn die de kostprijs van hun melk weten.

Ik heb zelf een aantal koeien, die prachtig melk geven, ook in deze droge tijd, en uit mijn boeken kan ik niet anders zien dan dat de kostprijs slechts zeer weinig is gestegen.

Nog een opmerking in de toelichting is m.i. vreemd: „Uiteraard onder-„vindt de melkcentrale der veehouders, „welke ook op andere wijze door de „oorlogstoestand is benadeeld, hiervan „(van de hogere productiekosten, inz.) „de weerslag".

Wat nu?

Men heeft kort geleden zelfs de beslissing van het Bestuur losgekregen, melk ten behoeve van de schoolvoeding te mogen leveren, waardoor men het surplus kon wegwerken. En nu toch nog klachten? Op welke andere wijze is de centrale verder benadeeld tengevolge van de oorlogstoestand? Slaat dat op de stoomketel? Dit kan geen argument voor f 11.000.— steun zijn, hetwelk naar mijn schatting op ongeveer 6 cent per Liter uitkomt.

„Het Bestuur is daarom voornemens „deze centrale te steunen zodanig dat „de goevernementshulp zowel aan de „producenten als aan de consumenten „ten goede komt".

Waarschijnlijk wordt bedoeld, dat de consumenten een prijsverhoging wordt bespaard. Aangezien een prijsverhoging m.i. niet nodig is, zou deze slechts dienen om het winstcijfer van de producenten te verhogen. De steun van het Gouvernement komt derhalve alleen ten goede aan de zeer weinige producenten, die bij de centrale zijn aangesloten en die ± 20% van de totale Curaçaose productie leveren. Tenzij het Gouvernement wenst aan te nemen, dat de melkcentrale zoveel macht heeft, een prijsverhoging voor geheel Curaçao af te dwingen en men door de steun alleen de verhoging kan voorkomen.

Natuurlijk kan men nog aannemen, dat de prijsverhoging van 5 cent per liter, die nagenoeg overal van kracht werd bij het inwerkingstellen van de centrale, door de „steun" te niet zal worden gedaan. Doch iemand die dit durft veronderstellen, is wel heel erg naief.

Ik zie in deze gang van zaken slechts, dat het de melkcentrale niet voor de wind gaat, m.a.w. dat zij verlies maakt. Hoe kan dat ook anders met het geweldige distributie apparaat dat zij heeft, waarvan de kosten ten laste van de melk en dus van de consumenten moeten komen. Het is wel gewenst, dat deskundigen op dit gebied, wij noemen den Gouvernementsveearts, de leider van Koelhuis Hoek, e.a. tezamen met de Accountantsdienst eens een rapport samen stellen over de organisatie en winstmogelijkheden van de melkcentrale en dan vaststellen welke prijs aan de producenten kan worden betaald en boveral voorstellen doen een goedkopere distributie-organisatie in het leven te roepen. Waar er een Gouvernements-kapitaal van f 50.000.— mede gemoeid is, zou een zodanige aandacht van het Bestuur zeker op zijn plaats zijn.

Wellicht dat na reorganisatie èn de prijs die aan producenten kan worden betaald èn de prijs die aan consumenten moet worden berekend, meevalt.

INSIDER.

EEN VERKLARING.

In de Union van deze week lazen we de volgende verklaring:

De Papiementse taal, die de voertaal van den Curaçoaoënaar is, is ook de taal van ons weekblad. Toch moeten wij nu en dan afwijken van deze gedragslijn om praktische redenen: Wij [illegible] in de Nederlandse taal gaan openen, om de misstanden, die op het ogenblik op Curaçao heersen en waarvan vooral ons katholieke volk de dupe wordt, te signaleren, ook voor onze katholieke geloofsgenoten in het moederland.

Wij stellen ons voor, ons weekblad geregeld op te zenden naar het ministerie en naar de katholieke kamerleden. Moge door hun invloed dezer campagne die hier op het ogenblik gevoerd wordt tegen de katholieke instellingen van verschillende aard, vooral van een zijde, waarvan we dit het minste verwachtten, gestopt worden, desnoods met drastische middelen. Want de behandeling, die de kaholieke leiders op het ogenblik van zekere zijde ondervinden, gaat alle perken te buiten.

MGR. EWIJK IN ZUID AFRIKA.

De eerste Dominicaanse bisschop van Curaçao Mgr. H. J. A. P. van Ewijk 1870 — 1886) was vroeger ook werkzaam geweest in Zuid Afrika en wel in de Kaapkolonie. Als jong student was hij door zijn kloosteroversten naar Rome gezonden en daar in de eeuwige stad ontmoette hij de Ierse Dominicaan Patrick Griffith, gewijd tot eerste Apostolisch Vicaris van het Kaapgebied.

Deze eerste bisschop van de Kaap schijnt Mgr. Ewijk, toen nog jong student, enthousiast gemaakt te hebben voor zijn missieland. Deze Ierse Dominicaan had namelijk wel begrepen, dat vooral Hollandse Paters in het land der Boeren succes zouden kunnen hebben, hij stelde Mgr. Ewijk tot zijn secretaris aan.

Mgr. Ewijk was echter maar een viertal jaren werkzaam aan de Kaap. Uit zijn brieven valt op te maken, dat het klimaat te zwaar voor hem was. Mgr. Ewijk was dan ook zeer bevreesd, later om naar Curaçao te vertrekken, waar toen door b.v. de gele koort de gezondheidstoestand zeer gevaarlijk was. Hoeveel Paters en Zusters zijn er niet aan die ziekte gestorven in de vorige eeuw? Maar daar de Paus gesproken had, ging hij, louter uit gehoorzaamheid, „om mij aldus gerust te stellen tegenover mijn volkomen ontoereikendheid".

Mgr. Ewijk was ook naar Holland teruggeroepen wegens het tekort aan priesters. Onder de Boeren waren er voor ruim 52% Nederlanders, voor 27% Duitsers.

Mgr. Griffith had reeds in 1844 pogingen gedaan om toch Hollandse Priesters te krijgen, maar er waren niet genoeg. Dit alles is zeer jammer, de geschiedenis van de Kaap zou geheel anders geweest zijn en de ontplooiing van het Katholicisme, zoals men die er nu aantreft onder Mgr. Gijlswijk, oud-missionaris van Curaçao, zou niet zo lang op zich hebben laten wachten.

De Boeren waren toen in het jaar 1844 niet afkerig van het Katholicisme, later zal dat anders worden en zal het een priester op straffe des doods verboden worden hun gebied te betreden. Maar in 1844, aldus een brief van dat jaar, blijkt het ook, dat de Boeren zich wel zullen wenden tot priesters van hun eigen taal.

X.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier.

5 uur Vroegmis.
7 uur Kindermis.
8.15 uur Hoogmis.
6.30 uur Lof.

In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

HET BISDOM GUADELOUPE IN 1939.

Het moet voor ieder, die zich interesseert voor het Katholiek leven in de West Indies aangenaam zijn het jaarverslag te lezen over het katholieke leven in het bisdom Guadeloupe.

In bijna alle parochies steeg het getal der mannen, dat zijn paasplicht vervulde. De jeugd ook blijft trouw aan de kerk.

Onder de verschillende gereveleerde feiten zien we o.a. vermeld:

Een grote katholieke sportdag op Pointe à Pitre de 29ste Januari, 1200 katholieke sportmensen namen aan die dag deel. Des morgens had een plechtige H. Mis plaats in de openlucht. Maanden en maanden had men geoefend. Het werd een geweldig succes.

De gouverneur was bij deze H. Mis en de sportwedstrijden tegenwoordig.

Op de 22ste April ontvingen de padvinders van Guadeloupe bezoek van de padvinders van Martinique.

Op de 9 Juli werd er een klein seminarie ingewijd.

Men begon daar met 21 leerlingen. Guadeloupe kent natuurlijk reeds verschillende inlandse priesters, maar nu is het mogelijk de eerste opleiding in eigen land te genieten.

Twee nieuwe kerken werden er ingewijd, een ter ere van Christus Koning en een toegewijd aan O. L. Vrouw van Lourdes.

Het aantal priesters in het begin van het jaar 64, daalde tot 60, door ziekte en overlijden.

De oorlog laat zich voelen in het gehele leven, men heeft wegens personeel-gebrek — o, wetten van Combes — een weeshuis moeten sluiten.

Een brand verwoestte de sacristie der kathedraal.

Naar men weet, zijn ook enkele Hollandse Paters Dominicanen werkzaam in het bisdom Guadeloupe n.l. de Paters, die werken op het Franse gedeelte van St. Martin en op St. Barthelemy.

We eindigen met de woorden waar het verslag zelf mee eindigt: „Dieu veuille que ce progres s'affermise et s'intensifie au cours de 1940".

X.

DE INVOERRECHTEN.

Verschenen is het voorlopig verslag der Staten op de ingediende Landsverordening op de invoerrechten 1939.

We ontlenen er aan:

Met de strekking van het ontwerp: de bepalingen aangaande de bij invoer van goederen verschuldigde belasting opnieuw vast te stellen, konden de afdelingen zich algemeen verenigen..

De meeste leden konden zich dan ook verenigen met de scheiding, welke het Bestuur voorstelt te brengen tussen de voorschriften van douanetechnische aard en de bepalingen, welke op de eigenlijke rechten-heffing betrekking hebben.

Ware het dan ook — zo werd betoogd — dat het ontwerp inderdaad, zoals in de Memorie van Toelichting betoogd, in het algemeen slechts verbeteringen van redactionele en interpretatieve aard — de zaak zou heel wat gemakkelijker gelegen hebben dan nu.

De Memorie van Toelichting vestigt op een tweetal punten bijzondere aandacht, waarvan de laatste werkelijk niet van ondergeschikt belang is.

Algemeen kon men zich verenigen met het streven van het Bestuur de berechting van geschillen over te brengen op een geheel buiten de belastingadministratie staand college.

De meeste leden wilden de Raad van Beroep voor Belastingzaken, eventueel aangevuld met krachten uit de handel behouden.

Hier ligt, aldus de afdelingen, zeker wel het zwaartepunt van het ontwerp. Zo bijna terloops wordt hierbij een principiële wijziging ingevoerd, die noodwendig lastenverhoging met zich mee zal brengen, waartegenover in feite geen compensatie staat. Zegt reeds de Memorie van Toelichting, dat de stijging van de opbrengst der invoerrechten, welke automatisch uit deze wijziging van de heffingsbasis zal voortvloeien, voor een belangrijk deel — dus niet geheel — opgevangen wordt door de twee mededegeelde verlagingen van rechten — ook deze vormen echter geen compensatie.

Ad 1o. niet, omdat tegenover de meerdere aftrek, die met betrekking tot de naar gewicht belaste goederen zal mogen plaats hebben doordat instede van slechts de grove emballage, elke verpakking in mindering van het gewicht zal mogen worden gebracht, staat de omstandigheid, dat ten aanzien van ad valorem belaste goederen in tegenstelling tot het thans geldende systeem zelfs niet de waarde der grove emballage meer in mindering zal mogen worden gebracht ,omdat deze immers in beginsel in dier der goederen zal moeten worden begrepen.

Ad 2o niet, omdat hiermede slechts een onrechtvaardigheid zal worden vermeden.

De Kamer van Koophandel en Nijverheid op Curaçao heeft blijkens haar adres dd. 13 December j.l. dat zij ter zake tot de Staten richtte, tegen deze principiële wijziging van de bestaande verordening grote bezwaren. Zij vestigde de aandacht op het feit, dat deze maatregel een effect tengevolge kan hebben, dat speciaal voor het eiland Curaçao in economisch opzicht zeer nadelig zal kunnen zijn.

Meerdere leden verklaarden zich dan ook bepaald tegen deze wijziging van de grondslag van rechtenheffing.

Andere leden verklaarden zich hun standpunt te dien aanzien te willen voorbehouden. Zij hadden geen bezwaar tegen het voorgestelde systeem, maar betoogden dat de zorg dat de levensstandaard niet stijgt, prevaleren moet.

Zij brachten naar voren dat werkelijke compensatie voor de verhoging van lasten, welke het Bestuursvoorstel medebrengt nog wel op ander terrein dan door het Bestuur aangegeven, te vinden is.

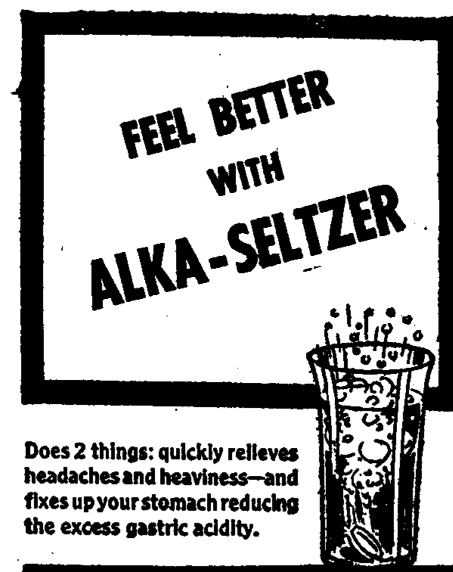
Zijdens deze leden werden daartoe twee wegen aangewezen:

1o. verhoging van het minimum van de huurprijs als factor genomen voor de berekening der opbrengstwaarde voor de grondbelasting en afschaffing van de gebruiksbelasting, de overdrachtsbelasting, de successierechten en de zegelbelasting. De perceptiekosten van de gebruiks-, overdrachts-, en zegelbelasting en gedeeltelijk van de successierechten zijn — zo werd betoogd — toch hoog terwijl het rendement laag;

2o. verlaging van het tarief van invoerrechtenheffing over de hele lijn evenredig aan de verhoging, welke de voorgestelde wijziging mt zich zal meebrengen.

De eerste weg vond geen bijval. Men verwachtte daarvan geen verlaging van de levensstandaard, zodat daarin geen compensatie te vinden zou zijn.

Wel de tweede. Enkelen der leden, die zich bepaald tegen de voorgestelde wijziging van de grondslag van rechtenheffing verklaarden, voelden voor dit compromis.

FILMBESPREKING.
„THERE GOES MY HEART"

(Roxy).

Hal Roach heeft van een oud gegeven een aantrekkelijke film gemaakt.

In „There goes my heart" geeft hij de geschiedenis van een weesje dat door haar grootvader, een millionnair, in een gouden kooitje wordt opgesloten, maar dat snakt naar vrijheid. Als haar grootvader, een echte knorrepot, voor zaken weg is, verlaat zij het jacht, en komt zonder geld in New York terecht.

Een eenvoudig burgermeisje ontfermt zich daar over haar en samen wonen zij in een bovenkamertje en beiden hebben zij werk in een van de grote warenhuizen.

Het leven bevalt haar opperbest; vooral als zij ook spoedig een boyfriend heeft, die evenwel een reporter is van een van de bladen. Hij heeft spoedig ontdekt wie ze is, en zal daar een sensatie-nummer over schrijven.

Amor komt er echter tussen en na een paar moeilijke gevalletjes opgelost te hebben, brengt hij ze voor altijd gelukkig te samen.

In de film zijn vele grappige momenten, vooral Grootvader en de krant-redactie zorgen daarvoor, en verder is er een zeer aardige scene in de ijsbaan.

In een mooi en uitgebreid Journaal o.m. nog enige opnamen van de „Simon Bolivar"...

Om toestanden te verbeteren moet men geen pessimisten hebben, maar optimisten.

Zonder ideaal geen werkkracht, geen moed, geen vooruitgang.

Wraakneming, brengt u op gelijke voet met uw vijand; 't onrecht vergeven maakt u tot zijn meerdere.

In elke mensenziel werken krachten, welke op een goed doel zijn gericht.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit Beurs & Nieuwsb.

In de memorie van antwoord op de Surinaamse begroting 1940 wordt medegedeeld, dat de ervaring met Aziatische immigranten hoop geeft, dat belangrijke toeneming door aanvoer van geselecteerde Javalandbouwersgezinnen geleidelijk aan een bescheiden welvaart in het leven zal roepen, welke op de duur voor Suriname het uitzicht opent minder van het moederland afhankelijk te zijn.

Hoewel de koffieuitvoer in 1939 niet sterk verminderde, mag men toch aannemen, dat de invloed van de oorlog hierop merkbaar zal worden. Scandinavië, een gewoon afzetgebied voor Surinaamse koffie is thans niet meer in de markt. Nagegaan wordt of het mogelijk is andere afzetgebieden te vinden. De opneming van Suriname in het luchtverkeer met Curaçao en later ook met Nederland, brengt met zich mede, dat Suriname een bijdrage aan de K.L.M. subsidie moet doen. Minister Welter heeft reeds bij den gouverneur de mogelijkheid ter sprake gebracht om op ruimer schaal tot luchtkartering over te gaan.

Verschillende beweringen omtrent nationaal socialistische elementen onder de politie en andere omtrent de oprichting van een Surinaams arbeidsfront zijn onder de aandacht van den Gouverneur gebracht. Van de uitgezonden hoofdofficier van de Generale Staf van het Koninklijke Nederlands Indische leger heeft men tot nog toe geen rapport ontvangen over het gebruik van luchtstrijdkrachten bij de verdediging van West Indië.

Dr. Winckel die uit Finland teruggekeerde, deelde mede, dat de Nederlandse ambulance zal ondergebracht worden in een bestaand ziekenhuis ten Noorden van het Ladogameer. De outillage zal zoveel mogelijk in Nederland worden verzorgd. Men heeft geen behoefte aan ambulance-auto's daar hiervan vele aanwezig zijn. Gedurende zijn verblijf in Finland, zo deelde Dr. Winckel mede, maakte hij geen luchtalarm mede. Wel was in de nacht voor zijn aankomst in de stad Abo, deze stad gebombardeerd. Hij kon dan ook als zodanig de verzekering geven dat de houding van de Finse bevolking meer dan voorbeeldig is. De bevolking ondergaat de oorlog met grimmige verbetenheid.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE PROGRAMMA 1940.

MUNDO NOBO

18 Febr. 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Visser)
18 Febr. 1940:	B-klasse	Jong Curaçao — Willemstad (Rog) *
25 Febr. 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — S.U.B.T. 1 (Oehlers)
25 Febr. 1940:	Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Atletico 2 (B. L. Dijk) *
3 Mrt 1940:	A-klasse	Volharding 1 — Atletico 1
3 Mrt 1940:	B-klasse	Sparta — D.T.S. *
10 Mrt 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1
10 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Volharding 2 — Transvaal 2 *
17 Mrt 1940:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1
17 Mrt 1940:	B-klasse	Jong Curaçao — Arsenal *
23 Mrt 1940:		Internationale Wedstrijden DEPORTIVO VENEZUELA — CURAÇAO
24 Mrt 1940:		Internationale Wedstrijden DEPORTIVO VENEZUELA — CURAÇAO
31 Mrt 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — Transvaal 1
31 Mrt 1940:	B-klasse	Volcania — Sparta

RIO CANARIO.

18 Febr. 1940:	A-klasse	Asiento 1 — Hercules 1 (Tuin)
18 Febr. 1940:	Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Volharding 2 (B. L. Dijk) *
3 Mrt 1940:	A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1
3 Mrt 1940:	Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Hercules 2 *
10 Mrt 1940:	A-klasse	Hollandia 1 — R.C.C. 1
10 Mrt 1940:	B-klasse	Wllemistad — Sparta
17 Mrt 1940:	A-klasse	Asiento 1 — Volharding 1
17 Mrt 1940:	Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2 *
31 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2

SCHERPENHEUVEL

18 Febr. 1940:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Atletico 1 (A. Jesurun)
18 Febr. 1940:	B-klasse	Volcania — Arsenal (A. D. Joens)
25 Febr. 1940:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Hollandia 1 (Brakke)
3 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Scherpenheuvel 2
10 Mrt 1940:	A-klasse	Hercules 1 — Atletico 1
31 Mrt 1940:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 Volharding 1

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 45 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis, worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider E. Palm, Langestr. 78.

De heer Esser heeft zijn functie van penningmeester van de C.V.B. hervat.

De vereniging M.S.V. is een boete opgelegd van ƒ 5.—, ingevolge art. 21 sub 6 d H.R.

HET BESTUUR.

BESTUUR.

M. C. W. Schotborgh	Voorzitter	Trapsteeg 14
Enr. Goilo	Onder-voorzitter	Pietermaai 56
H. A. Dennert	1e Secretaris	Jan Erasmusstraat 3 Telefoon 1640.
E. Esser	Penningmeester	p/a Mad. & Cur Bank
E. Palm	2e Secretaris	Langestraat 78
A. Namias de Crasto	Terreincommissaris	Gaito Telefoon 1647.
G. Geldens	Lid	Gaito
H. Elfrink	Lid	Ninaberstraat 22
G. P. Meurs	Lid	Frederikstraat 16

COMMISSIES

COMMISSIE VAN BEROEP:

H. C. J. Nieuwenhoff	Asiento	Emmastad
A. J. Maduro	S.U.B.T.	Pat. Lud. Jansenstr. 5
J. W. S. Beaujon	R.C.C.	Pietermaai 98a
J. M. Pietersz	Jong Holland	Frederikstraat 6
M. Nahar	Transvaal	Oranjestraat 212

FINANCIELE COMMISSIE:

V. Naar	R.C.C.	Loodskantoor
S. A. Evertsz	R.C.C.	Hoogstraat 37
H. A. Maduro	S.U.B.T.	Penstraat 57
H. S. Weber	Hercules	Recherche bureau
L. Willems	R.C.C.	Piscaderaweg 28
O. Willems	Hercules	Pieterszsteeg 60
N. Chumaceiro	Jong Holland	S. E. L. Maduro & Sons
G. de Rooy		

STRAF COMMISSIE:

G. Geldens	R.C.C.	Gaito
G. P. Meurs	Scherpenheuvel	Frederikstraat 16
M. E. Chatlein	Hercules	Rifwaterstraat
H. J. de Jongh	R.C.C.	Bredestraat
P. Slegtenhorst	Hollandia	Gr. Kwartier 36

SPELREGEL- EN PROTEST COMMISSIE:

A. J. Maduro	S.U.B.T.	Pat. Lud. Jansenstr. 5
J. M. Pietersz	Jong Holland	Frederikstraat 6
V. Naar	R.C.C.	Loodskantoor
M. Nahar	Transvaal	Oranjestraat 212
L. C. Zonruiter	Willemstad	Kon. Luchtv. Mij

ELFTAL COMMISSIE:

E. Palm	Jong Holland	Langestraat 78
G. Geldens	R.C.C.	Gaito
L. H. Faverey	Jong Curaçao	Rembrandtstr. 40
J. R. Hollander	R.C.C.	Hoogstraat 39
H. Leers	Jong Holland	C.P.I.M.

REGLEMENT COMMISSIE:

A. J. Maduro	S.U.B.T.	Pat. Lud. Jansenstr. 5
J. M. Pietersz	Jong Holland	Frederikstraat 6
L. H. Faverey	Jong Curaçao	Rembrandtstr. 40

AANGESLOTEN VERENIGINGEN.

(B) ARSENAL.		
W. H. M. Schotborgh	Voorzitter	Oranjestraat 133
W. H. M. Schotborgh	Secretaris	Oranjestraat 133
O. D. Lopez	Penningmeester	Baraltwijk 63
(A) ASIENTO.		
R. Fachs	Voorzitter	Emmastad
J. Janknegt	Secretaris	Emmastad
S. F. van Kekem	Penningmeester	Emmastad
(A) ATLETICO.		
J. S. G. Ignesia	Voorzitter	J. No. 300
J. Martina	Secretaris	Thorenquest 24
P. Scorea	Penningmeester	St. Theresia 12
(B) D. T. S.		
J. M. Pieters	Voorzitter	Vreden Berg (V.B.) 58
F. R. Pieters	Secretaris	Vreden Berg (V.B.) 58
J. Cohen	Penningmeester	Vreden Berg (V.B.) 14
alle stukken adresseren aan I. Dania, Brionweg 68		
(A) HERCULES.		
M. E. Chatlein	Voorzitter	Rifwaterstraat
O. Willems	Secretaris	Pieterszsteeg 60
F. de Jongh	Penningmeester	Rembrandstraat
(A) HOLLANDIA.		
G. J. van der Wijden	Voorzitter	Gr. Kwartier 34
F. C. van der Wijden	Secretaris	Gr. Kwartier 34
P. Slegtenhorst	Penningmeester	Gr. Kwartier 36
(B) JONG CURAÇAO.		
A. Laurens	Voorzitter	Javastraat 43
V. V. Winklaar	Secretaris	Sevillalaan 7
F. S. Genaro	Penningmeester	Verl. Naniesteeg 32
(A) JONG HOLLAND.		
E. Palm	Voorzitter	Langestraat 78
J. M. Pietersz	Secretaris	Freedrikstraat 6
C. Dorsiel	Penningmeester	Mundo Nobo
(B) M. S. V.		
L. Weergang	Voorzitter	Waterfort
F. H. Radema	Secretaris	Waterfort
P. A. Kling	Penningmeester	Waterfort
(B) P. S. V.		
Th. A. J. van Erp	Voorzitter	W. I. Comp.-straat 14/6
J. P. Gauw	Secretaris	Jac. Binckestraat 15
J. de Boer	Penningmeester	Kamp Rio Canario
(A) R. C. C.		
E. R. Martijn	Voorzitter	Witteweg
S. A. Evertsz	Secretaris	Hoogstraat 37
A. Namiad de Crasto	Penningmeester	Gaito
(A) SCHERPENHEUVEL.		
Fr. Lucius	Voorzitter	Scherpenheuvel
Fr. Tharasius	Secretaris	Scherpenheuvel
Fr. Maxentius	Penningmeester	Scherpenheuvel
(B) SPARTA.		
E. E. de Lannoy	Voorzitter	All America Cables
G. A. P. van Uytrecht	Secretaris	Brionweg 129
M. de Lima	Penningmeester	Bonairestraat 33
(A) S. U. B. T.		
H. A. Maduro	Voorzitter	Penstraat 57
A. J. Maduro	Secretaris	Pater Lud. Jansenstr. 5
R. E. Corasol	Penningmeester	Cornetweg K 21
(B) TROPIALS.		
C. G. Grootens	Voorzitter	Brakkeput Ariba
C. G. Grootens	Secretaris	Brakkeput Ariba
A. Pieters	Penningmeester	Brakkeput Ariba
(A) TRANSVAAL.		
R. van Hoop	Voorzitter	Roodeweg 102
M. Nahar	Secretaris	Oranjestraat 212
L. Casper	Penningmeester	Fleur de Marie
(A) VOLHARDING.		
E. de Windt	Voorzitter	Kraayenhoffstraat 22
L. B. Isidora	Secretaris	St. Helena 37
L. B. Isidora	Penningmeester	St. Helena 37
(B) VOLCANIA.		
C. Lasten	Voorzitter	IJzerstraat 28
W. Felida	Secretaris	Fort Nassauweg 10
A. Damaco	Penningmeester	Fleur de Marie 34b
(B) WILLEMSTAD.		
L. C. Zonruiter	Voorzitter	Kon. Luchtvaart Mij.
R. C. Brouwer	Secretaris	idem
J. A. Korver	Penningmeester	idem

OEFENDAGEN MUNDO NOBO.

1e en 3e Zondag	van de maand	Juniores competitie
2e en 4e Zondag	van de maand	Sparta
1e en 3e Maandag	van de maand	Arsenal
2e en 4e Maandag	van de maand	Jong Curaçao
1e en 3e Dinsdag	van de maand	R. C. C.
2e en 4e Dinsdag	van de maand	Volharding
1e en 3e Woensdag	van de maand	Jong Holland
2e en 4e Woensdag	van de maand	Bondsoefening of S.U.B.T.
1e en 3e Donderdag	van de maand	Hercules
2e en 4e Donderdag	van de maand	Atletico
1e en 3e Vrijdag	van de maand	Transvaal
2e en 4e Vrijdag	van de maand	P. S. V. en M. S. V.
1e en 3e Zaterdag	van de maand	Juniores S. U. B. T. en Hercules
2e en 4e Zaterdag	van de maand	Juniores Jong Holland en R. C. C.

De Verenigingen, die de beschikking hebben over de 1e en 3e week, hebben zulks ook over een eventuele 5e week.

BOEKBESPREKING.

WAT LEEFT EN GROEIT

Rinke Tolman: Vogels van akker en struikgewas.

In de serie Wat Leeft en Groeit, een complete fauna van Nederland, is het licht gegeven door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht, verscheen onlangs het vierde deel Rinke Tolman dien wij niet meer bij onze lezers behoeven te introduceren, beschrijft in dit deel de Vogels van Akker en Struikgewas. Nachtegaal en jonge koekoek, klapekster en fitis, tuinfluiter en witkeeltje, en tientallen andere vogels worden door den auteur, die over een levendige en boeiende voordracht beschikt, op een indringende wijze beschreven. Het leven van de verschillende vogels is door den schrijver aandachtig waargenomen, en er zullen maar weinig details zijn, welke aan zijn scherpzinnig oog zijn ontgaan. Het is een waardevol boek geworden, dat met vrucht en voldoening zal worden gelezen en geraadpleegd. Ook dit deel van het uit 40 banden bestaande standaardwerk werd geillustreerd met een groot aantal pentekeningen van Gerard Huysser en een aantal foto's van Jan P. Strijbos en anderen.

Verkrijgbaar bij de Boekhandel „St. Augustinus" St. Thomas College.

MAARSCHALK WOROSHILOV
De minister van oorlog in Rusland.

ADMIRAAL HORTHY
De regent van Hongarije.